

22 YAZARDAN 22 AŞK ÖYKÜSÜ

Âşık Oldum

(ilk aşk)

ÂŞIK OLDUM

(İlk Aşk)

© 2009, Uçanbalık • Cumhuriyet Bulvarı No: 302/104 35220 Alsancak - İZMİR

Resimler: Ayşe Çınaroğlu

Yayın Yönetmeni: İlke Aykanat Çam

Düzeltili: Gökçe Uslu

Baskı: Ertem Matbaa • 0 312 284 18 14

Birinci Basım: Nisan 2009 (2000 adet)

İkinci Basım: Kasım 2010 (3000 adet)

ISBN: 978 - 975 - 587 - 157 - 8

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.ucanbalik.com.tr

ÂŞIK OLDUM

(İlk Aşk)

ALPER AKAL - AŞKIN GÜNGÖR - AYL A ÇINAROĞLU
AYLA KUTLU - AYTÜL AKAL - BİLGİN ADALI
BİRAY ÜSTÜNER - ÇİĞDEM GÜNDEŞ - FATİH ERDOĞAN
HANDAN DERYA - MAVİSEL YENER - MEHMET ATİLLA
MEHMET GÜLER - MUSTAFA DELİOĞLU - MUZAFFER İZGÜ
NİLAY YILMAZ - NUR İÇÖZÜ - SAADET CEYLAN
SEZA KUTLAR AKSOY - Y. BEKİR YURDAKUL
YASEMİN YENER - ZEYNEP ALİYE

ÖNSÖZ

Aşk... Her âşık olana kendi duygularının yeryüzünde yaşanan “en özel” aşk olduğunu hissettiren gizemli duygu. Bir ağacın sonbaharda yapraklarını dökmesi, her ilkbaharda yeniden ve yeniden çiçeklenmesi gibi, mutluluk ve acı arasındaki uzun yolu bir döngü halinde insana defalarca yaşatan aşk...

Çocuklar bu kitabı okuduklarında çok şaşıracaklar. İlk aşk acısını yalnız kendilerinin çekip yetişkinlerin böyle bir duyguyu yaşamış olamayacağını düşündüklerini fark edecekler. İlk aşk kırıklıklarında yalnız olmadıklarını görmek, yaşadıkları duygu karmaşası ile baş edebilmelerini kolaylaştıracak.

Çocukluk dönemindeki arkadaşlık ilişkileri, genellikle ebeveynler tarafından başlatılıp yönlendirilen ve geliştirilen ilişkilerdir. Çocuğun aileden ayrı ve bağımsız zaman geçirdiği ve arkadaşlarını seçebileceği ilk dönem —eğer okul öncesi eğitimi alabiliyorsa— anaokulunda veya ilk öğretim dönemidir. İlk aşklar da işte bu süreçte başlar.

Okul öncesi dönemde yaşanan ilk aşk deneyimleri bir oyundur aslında. “Onunla evleneceğim” der çocuk. Birkaç gün sonra ise bir başkasıyla evleneceğini söyler. Bu ilgiler cinsellikten uzak, beğenme ve beğenilme, sevme ve sevilme, güvenme ve güvenilme, özel olma ve ilgi çekme gibi duygusal gereksinimleri karşılar.

Ergenliğe girişle birlikte aşk çocuksu bir oyun olmaktan çıkarak ilk duygusal deneyimlerin ve al-kantıların kapısını aralar. Bilim adamları ilk aşka ait duyguların beyne kazındığını belirtiyor, bu anıların kontrol edilmemesi halinde yıkıcı sonuçların yaşa-nabileceği uyarısında bulunuyor.

Bu nedenle yetişkinlerin ilk aşkını yaşayan çocuklarına yapacakları baskının onların duygula-rından utanmasına, suçluluk duymasına, kendini değersiz hissetmesine ve özgüvenini olumsuz et-kilemesine neden olabileceğini, çocukların ise bu duyguyu yaşarken hissettiklerinde yalnız olmadı-ęını, ilk aşk acısını herkesin çekmiş olduğunu fark etmeleri çok önemli.

Bu derleme, ilk aşkı yaşamış ya da yaşayacak olan çocukları ocuk edebiyatında tanınmış sanatçıların ilk aşklarıyla baş başa bırakarak ocuk yüreklerin-deki duygusal fırtınalarını paylaşmayı amaçlıyor. Yazarlar, ressamlar ve editörlerin yanı sıra üniver-site ğrencisi iki gencin ilk aşk deneyimlerini de ki-tapta bulacaksınız.

Gölümseyerek okumanızı dileriz. İlk aşk acı ver-diği kadar eğlenceli de...

Uçanbalık Yayınları'na bir belge niteliğinde olan bu çalışmasından ötürü teşekkür ederim.

Ayşen zen
(Pedagog)

İÇİNDEKİLER

Dört Yıl (Alper Akal)	9
Orman Gözlü Kızla Cam Yürekli Çocuk (Aşkın Güngör)	15
Aşk Neymiş (Ayla Çınaroğlu)	25
Aşk Öğrenirken (Ayla Kutlu)	31
İlk Aşkı (Aytül Akal)	35
Çin Gülü (Bilgin Adalı)	39
Güneşin Gözleri (Biray Üstüner)	43
Kara Kalem (Çiğdem Gündeş)	49
Onu Seviyorum (Fatih Erdoğan)	85
İçimdeki Işık (Handan Derya)	93
Badem Ağacı (Mavisel Yener)	99
İçimdeki Şarkı (Mehmet Atilla)	103
Fotoğraf (Mehmet Güler)	109
Onu Görmeliyim (Mustafa Delioğlu)	117
Biliyorum O Mektuplar Hâlâ Akdeniz'de Yüzüyor (Muzaffer İzgü)	121
Yeşil, Mavi, Sarı, Mor (Nilay Yılmaz)	131
İhsan (Nur İçözü)	161
İlk Aşkı Can (Saadet Ceylan)	171
Aşkın Müziği (Seza Kutlar Aksoy)	173
Sırma Taşan Nilüferler (Y. Bekir Yurdakul)	179
"O" (Yasemin Yener)	183
İlk Aşkı, İlk Rövanşım (Zeynep Aliye)	187
Yazarlar	195

Dört Yıl

4 yıl

— Bugün gelmemiş seninki.

— Biliyorum.

— Üzüldün mü?

— Niye üzüleyim ki? Daha yarını var bunun.
Hatta dört yılı...

Hava öyle sıcaktı ki ne ceket giymek ne de kravat takmak mümkündü. Kızlarsa her zaman daha şanslılar. Etek sayesinde hiç terlemiyorlar. Acaba İskoçya'daki liselerde erkekler de etek mi giyorlar?

Ama gel gör ki Turgut Hoca sanki aynı havayı solumuyordu; sıcaktan hiç etkilenmemiş görünüyordu. Kravatsızların avına çıkan Turgut Hoca'nın otoriter ses dalgaları koridorları bomboş bırakmıştı.

— Bu şarkıyı çok seviyorum. Bana küçüklüğümü hatırlatıyor.

— Sanki çok büyüdük de... Hadi sınıfa gidelim, beş dakika kaldı.

— Sen git, ben gelirim.

***

— Alper!

— Efendim hocam?

— Neden derse girmedin?

— Hocam, zilin çaldığını duymadım ki...

— Kusura bakma, bizde hata; bir dahaki sefere telgraf çekeriz.

— Pardon hocam. Kulaklık vardı...

— Hadi, masal anlatma, yürü sınıfına!

— Peki hocam.

***

Off! Ders saati hiç bitmeyecekmiş gibi... Hadi zil, ne olursun çal artık. Onu görecekim.

— Alper Bey, ne o, kitap defter kalkmış?..

— Hocam, saat 10'a geliyor, zilin şimdi çalması lazım.

— O zaman senin için kötü haber: Dersler kırk beş dakika oldu, farkında değil misin?

Sınıf kahkahalara boğulurken Alper kıpkırmızı oldu.

Dersin son dakikalarında yoğun düşünceleriyle boğuştu.

Dün o gelmemiști ve benim için dersin kaçta başlayıp kaçta bittiğinin zerre kadar önemi yoktu ki... Oysa şimdi bu beş dakikalık fark beş yıl gibi geliyor.

Kıyamet kopsa daha iyi, ben bu acıya nasıl katlanırım?

3 yıl

— Alper?

— ...

— Şşş... Duymuyor musun beni?

— Pardon, dalmışım.

— Yine ne düşünüyorsun?

— Sence?..

— Sana söyleyeyim, bu iş olmaz. O kimseyle ilgilenmiyor.

— Sen nereden biliyorsun bunu?

— Dizide oynayan çocuk var ya...

— Kim? Yiğit mi?

— Evet. O bile teklif etmiş.

— Ee?

— Reddetmiş.

— Bana ne bundan! Ben onunla evleneceğim, bundan adım gibi eminim.

— Sen bilirsin... Seni düşündüğümünden söylüyorum, sonra üzüleceksin.

— Buna değer... Daha üç yıl var.

Ders biter bitmez Alper dışarı koştu. Alt kata inip merdivenlere oturdu ve göz ucuyla onun sınıftan çıkmasını bekledi.

O her geçen gün güzelleşiyor muydu, yoksa kendisinin sevgisi mi artıyordu, anlayamadı. Anlamak da istemiyordu aslında; onun her hareketini süzüyor, adımlarını sanki kalp atışlarında hissediyormuşçasına heyecanlanıyordu.

Gözlerine baktıkça neden yaşaması gerektiğini anladığını, hayatta bundan büyük mutluluk olmadığını düşündü. Ah o gözler... Gittikçe büyüyordu sanki. Büyüdü... Daha da büyüdü...

Olamaz, buraya doğru geliyor!

— Pardon, geçebilir miyim?

Hiçbir şey söyleyemedi. Dili tutulmuştu sanki. Acaba neden yukarı çıkıyordu ki? Hayatta yanıtını bilmek istediği tek soru buydu artık. Neden yukarı çıktı? Niye? Onu bekleyen biri mi var?

Ağladı... Bağıra bağıra ama içinden...

2 yıl

— Ya, bu çocuk nasıl oluyor da bütün soruları çözebiliyor?

— Adam hem akıllı hem inek... Doğal yani.

Alper kalemi öğretmenine teslim etti.

— Bravo!

— Grazie.

Alper yerine geçerken, kimsenin çözemediği bir geometri sorusu tüm açıklamalarıyla tahtadaydı. Sınıftaki sohbetler, yerini sorunun yanıtını defterine yazmaya çalışan öğrencilerin sessizliğine bıraktı.

— Oğlum, senin çözemediğin soru yok mu?

— Bilmem ki... Aslında bir tane var, ama çözmek için daha iki yılım var.

— Ne?

— Boş ver!

Alper'in hangi sorudan söz ettiğini ne Soner ne de bir başkası anlayabilirdi. Çözümü olmayan bir soruydu bu. Evrenin yaradılışı gibi bir bilinmezdi:

Acaba o da beni sevebilir mi? Sevse bile bu sevgi benimki kadar büyük olabilir mi?

1 yıl

— Anne, ben İtalya'ya gideceğim.

— Nerden çıktı şimdi bu?

— Okulun İtalya gezisi varmış. Ben de gitmek istiyorum.

— Bakarız oğlum. Ama bu kaçınıcı gidişin...

— Lütfen anne, çok istiyorum! Zaten seneye mezun oluyorum. Arkadaşlarımla vakit geçirmek için sadece bir yılım kaldı!

Daha önce gitmişim, ne anlamı var? O yoktu ki o zaman. Ama artık var. Eğer şimdi gitmezsem, elimdeki bu şansı değerlendirmezsem kendimi asla affetmem. Dünyanın sonu da olsa bu geziye gitmeliyim. Yanıtı bulmak için...

***

Eren sordu:

— Ne dedi?

Alper açıkladı:

— “Ne kadar güzel Türk kızları” diyor, İtalya’da bu kadar hoş kızlar yokmuş. “Neden hiçbiriniz onlarla ilgilenmiyorsunuz?” diye soruyor.

Eren dudak büktü:

— Ama onlar bizim arkadaşlarımız.

“Tabii ki güzeller” diye düşündü Alper. “Hele ki o...” Alper İtalyan gencin sözlerinden o kadar etkilenmişti ki elinden oyuncağı alınmış bir çocuk gibi sinirle yerinden kalktı. Odasına giderek gitarını aldı, bir köşede çalmaya başladı. Kısa sürede çevresine doluştu arkadaşları, ama Alper’in gözleri sadece onu arıyordu.

İşte orda!

— Mmm... Sanırım sözleri unuttum!

Herkes gülmeye başladı. Baktı, o da gülüyordu. Onun geldiğini fark ettiği anda, her zaman çaldığı, sözlerini ezbere bildiği şarkı artık yabancı bir ezgiydi sanki... Utancından ne yapacağını bilemedi. Ancak onun sözleriyle kendine geldi:

— Ben de sunum yaparken aynen böyle tıkanmıştım. Bazen insana oluyor işte, bir anda her şeyi unutuveriyorsun.

Sen yanımdayken her şeyi unutmaya razıyım. Hatta öyle ki mümkünse hiçbir şey hatırlamayayım. Sadece sen ol aklımda... Sadece bana konuş, sadece bana bak. Uzaklara taşı ruhumu, ıssız bir birlikteliğe doğru...

0

Sormadım. Soramadım. Daha bir ömür var diye düşündüm belki de. Yenilme korkum beni yendi ve sormadım işte. O kadar tatlıydı ki onu yitirmeyi göze alamadım.

Soru, sonsuza dek yanıtsız kaldı, ben de onsuz...

Orman Gözlü Kızla Cam Yürekli Çocuk

“Şarkını unuttun mu?” dedim ona.

Utangaç gözlerle baktı. “Az önce dilimin ucundaydı, sonra...”

Bekledim, ama devam etmedi. Şaşkın şaşkın baktı sağa sola.

“Sonra?” dedim.

“Sonra...”

“Evet?”

“Adın geldi aklıma.”

Gülümsedim. Bu iyi bir şey olmalıydı, değil mi? Bir perinin aklına adınızın gelmesi yani. Üsteledim.

“Ee? Aklına adım gelince ne oldu?”

Somurttu. “Unuttum işte şarkıyı,” dedi. “Daha ne olsun?”

“İstersen arayalım şarkıyı.”

“Nasıl bulacağız ki? Kim bilir nerelerde.”

“Geri yürüyelim. Yolun bir yerlerinde olabilir.”

“Öyle mi dersin?”

“Tabii. Hem aramadan da emin olamayız, değil mi?”

“Haklısın galiba.”

Elbette haklıydım, ama bunu söyleyip de ukalalık yapacak halim yoktu. Dönüp geriye baktım. Onun geldiği yöne.

“Hangi yoldan geldiğini hatırlıyor musun?” diye sordum.

Beyaz dişleriyle alt dudağını kemirerek yola baktı. “Bugünle yirmi iki yıl öncesi arasındaki yoldan,” dedi.

“Dur biraz,” dedim. “Şu anda otuz altı yaşındasın, değil mi?”

“Evet.”

“Peki, ne kadar zamandır görüşmüyoruz biz?”

Kısacık bir an düşündü. “En azından yirmi yıldır,” dedi sonra.

Keyifle, “Tamam işte,” dedim. “Demek ki son yirmi yıla denk düşen yolları bir kenara ayırırsak, geriye hepi topu iki yıl kalıyor bakılacak.”

“Yirmi yıl önceye bakacağız yani,” dedi, “öyle değil mi?”

Olumlu anlamda salladım başımı.

Yüzünden bir kararsızlık gölgesi gelip geçti. Tereddütle, “Sen de otuz altı yaşında değil misin?” diye sordu.

“Evet,” dedim.

“Ne kadar garip,” dedi.

“Aslında değil,” dedim. “Zamanı aradan çıkarırsan aslında hep olduğumuz kişiyiz. Hatırlıyor musun, sen Orman Gözlü Kız’dın. Hâlâ da öylesin.”

“Sen de Cam Yürekli Çocuk’tun. Hemen küser, kınılırdın. Hâlâ öyle misin?”

Yazarların “ilk aşk”larının öyküleri...

Sevgili Aytül Akal bu projeyi dile getirdiğinde ve yürütmeyi bana bıraktığında hemen dört kolla sarılmamın bir nedeni vardı elbet. Çünkü her güzel şey sevmekle başlıyordu, her başarıda aşk vardı.

Sanıyorum, sevginin anlamını ve gücünü, çocuk yaşlarda ilk kez âşık olduğumuz zaman algılarız. O güne değin duyumsadığımız sevgiler olağandır, sıradandır.

Ama artık “âşık” olmuşuzdur. Bu aşk çok kısa sürse de, yetişkinliğimizde gülüp geçeceğimiz tatlı bir anı olarak kalacak olsa da, tüm yaşamımızı etkileyecek çok özel ve yüce bir duygudur.

Bu özel anılarını içtenlikle aktararak, aynı duyguları yaşayan çocuklarımıza —ve tabii yetişkinlerimize de— özdeşim olanağı sağlayan değerli yazarlarımıza teşekkür borçluyuz.

Ayla Çınaroğlu

OKUMAYI SEVİYORUM DİZİSİ

ÂŞIK OLDUM (ilk aşk)

9+

ISBN 978-975-587-157-8

9 789755 871578

www.ucanbalik.com.tr